

[J. S. Foget.]

dene i Øjeblikket at sælge de forhaanden-værende Varer til sikre Kunder, og at de daarligst stillede Landbrugere vilde staa i Fare for at blive skubbet ud, hvad disse Varer angaar, hvis man ikke havde en Lov som denne. Jeg er derfor ganske uenig i en Udtalelse, som særlig skarpt blev fremført af Venstres Ordfører i Folketinget, idet han hævdede, at man burde ophøre med denne Lovgivning. Forholdene inden for det mindste Landbrug — det vil jeg gerne understrege — er i Virkeligheden i Dag saadanne, at Betalingsvanskelighederne for disse Landbrugere er mindst lige saa store, som de var under det, vi kalder Landbrugskrisen. Naar dette er Tilfældet, vilde det være ret umotiveret at ophæve en Lovgivning som denne.

Jeg vil derfor benytte den givne Lejlighed til ud fra det Synspunkt, jeg her har givet Udtryk for, at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om ikke det vilde være muligt at give Loven Gyldighed for en længere Arrække, saadan at den fik en mere permanent Karakter, at den f. Eks. fik en 4—5 Aars Gyldighedstid i Stedet for, at det skal være nødvendigt at forny en saadan Lov Aar for Aar.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Angaaende de Ønsker, der er fremsat fra forskellig Side om at gøre denne Lovgivning permanent, skal jeg udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget imod det, tværtimod. Jeg er i og for sig enig med ærede Medlemmer i, at det vilde være rimeligt, om Loven var permanent, men som de ærede Medlemmer ved, er der Uenighed herom. Jeg kan heller ikke se, der sker stor Skade ved, at man en Gang om Aaret skal forny denne Lov, den plejer at gaa hurtigt, let og smertefrit gennem Tingene, men hvis man ønsker det — og det maa jeg forstaa af de faldne Udtalelser —, skal jeg gerne, om jeg har med Sagerne at gøre til næste Aar, tage Spørgsmaalet op til Forhandling med de Organisationer, som plejer at anbefale Lovforslagets Fremsættelse, nemlig Landbrugs- og Husmandsforeninger samt Købmandsforeninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Til sidst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hjælp til mindrebemidlede til Indkøb af Levertranpræparat.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 175).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Laurits Hansen):

Jeg skal tillade mig til det høje Tings velvillige Behandling at anbefale Forslag til Lov om Hjælp til mindrebemidlede til Indkøb af Levertranpræparat.

Ved Indenrigsministeriets Foranstaltning er der, som det vil være det høje Ting bekendt, opnaaet Tilslutning fra de bevilgende Myndigheder til en Ordning, hvorefter der i indeværende Vinter og Foråret 1943 for gravide Kvinder og Børn under 15 Aar bliver Adgang til, uanset de paagældendes økonomiske Forhold, at købe 625 g Levertranpræparat pr. Person for Halvdelen af Udsalgsprisen, saa at Statskassen betaler den anden Halvdel. Baggrunden herfor er, at et Kvantum Levertran under den herskende vanskelige Ernæringssituation efter Sundhedsmyndighedernes Opfattelse vil være et meget værdifuldt, efter Omstændighederne ligefrem nødvendigt Tilskud til Kosten, særlig for de nævnte Personer. Man maa imidlertid regne med, at det for den økonomisk daarligst stillede Del af Befolkningen vil være vanskeligt at afse de fornødne Midler til Indkøb af Levertran, selv til den nedsatte Betaling. Da det maa anses for meget uheldigt, om Børn og gravide Kvinder i disse Befolkningslag, hvor der i særlig Grad er Trang til et Vitamintilskud til Kosten, skulde være afskaaret fra at faa Levertranpræparatet, har man ment det nødvendigt at skabe en særlig Adgang til at yde de økonomisk daarligst stillede Hjælp til Indkøb af den billige Levertran.

Det er derfor ved nærværende Lovforslag foreslaaet, at der aabnes Adgang for Kommunerne til i Tiden indtil Udgangen af Maj Maaned 1943 at yde Hjælp til Indkøb af Levertranpræparat til mindrebemidlede Personer, der omfattes af den af Indenrigsministeriet etablerede Ordning, det vil altsaa sige gravide Kvinder og Børn under 15 Aar. Hjælpen foreslaas ydet med indtil Halvdelen af Udsalgsprisen, saa at de af Ordningen omfattede Personer altsaa kan faa Præparatet gratis, idet den ene Halvdel af Udgiften afholdes